Europeiska unionens
officiella tidning

SV
L-serien

2026/1099

18.5.2026

RÅDETS BESLUT (EU) 2026/1099

av den 27 april 2026

om ingående, på Europeiska unionens vägnar, av Förenta nationernas konvention om internationell verkan av exekutiva försäljningar av fartyg (*Pekingkonventionen om exekutiva försäljningar av fartyg*)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 81.2 b och c jämförd med artikel 218.6 andra stycket a v,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets godkännande [1], och

av följande skäl:

(1) Förenta nationernas konvention om internationell verkan av exekutiva försäljningar av fartyg (*Pekingkonventionen om exekutiva försäljningar av fartyg*) antogs av Förenta nationernas generalförsamling i New York den 7 december 2022.

(2) I enlighet med rådets beslut (EU) 2024/414 [2] undertecknades konventionen den 14 mars 2024 på unionens vägnar med avseende på frågor som faller inom dess exklusiva befogenhet, med förbehåll för att den ingås vid en senare tidpunkt.

(3) Konventionen är det första internationella instrument genom vilket det inrättas ett harmoniserat system för att ge internationell verkan åt exekutiva försäljningar, samtidigt som den nationella lagstiftning som reglerar förfarandet för exekutiv försäljning och de omständigheter under vilka exekutiv försäljning medför full äganderätt bevaras. Konventionen stärker den befintliga internationella rättsliga ramen för sjöfart och bidras på ett värdefullt sätt till utvecklingen av harmoniska internationella ekonomiska förbindelser. Konventionen säkerställer rättssäkerhet i fråga om den äganderätt som köparen förvärvar i fartyget när det navigeras internationellt och är därmed utformad för att maximera det pris som fartyget kan dra till sig på marknaden och maximera de intäkter som finns tillgängliga för fördelning mellan borgenärerna, samt för att främja internationell handel. Det är därför önskvärt att konventionen börjar tillämpas så snart som möjligt.

(4) Ingåendet av konventionen på unionens vägnar kommer att bidra till att säkerställa rättssäkerhet och rättslig förutsebarhet på internationell och europeisk nivå genom att det skapas ett enhetligt system för internationell verkan av exekutiva försäljningar av fartyg, vilka är centrala mål för unionen som ska förverkligas i dess verksamhet i enlighet med artikel 3.5 i fördraget om Europeiska unionen.

(5) Unionen håller på att utveckla ett samarbete i civilrättsliga frågor som har gränsöverskridande följder, vilket bygger på principen om ömsesidigt erkännande av domstolsavgöranden och utomrättsliga avgöranden. I detta sammanhang har unionslagstiftaren antagit bland annat Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1215/2012 [3] och (EU) 2020/1784 [4]. Unionen har därför exklusiv befogenhet i de frågor som omfattas av dessa förordningar, medan de övriga frågor som behandlas i konventionen inte omfattas av den befogenheten.

[1] Beaktande från den 26 mars 2026 (ännu ej offentliggjort i EUT).

[2] Rådets beslut (EU) 2024/414 av den 21 december 2023 om undertecknande, på Europeiska unionens vägnar, av Förenta nationernas konvention om internationell verkan av exekutiva försäljningar av fartyg, som antogs av Förenta nationernas generalförsamling i New York den 7 december 2022 (EUT L, 2024/414, 29.1.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/414/oj).

[3] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EUT L 351, 20.12.2012, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2012/1215/oj).

[4] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1784 av den 25 november 2020 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur (delgivning av handlingar) (EUT L 405, 2.12.2020, s. 40, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/1784/oj).

(6) Unionen bör bli part i konventionen enbart när det gäller de frågor som faller inom unionens exklusiva befogenhet, nämligen i den utsträckning de relevanta bestämmelserna i konventionen kan påverka gemensamma regler eller ändra deras räckvidd. För närvarande har unionen exklusiv befogenhet när det gäller vissa av konventionens bestämmelser som rör civilrättsligt samarbete, i enlighet med vad som anges i den bifogade förklaringen om unionens befogenhet. Medlemsstaterna behåller sin befogenhet i den utsträckning konventionen inte påverkar gemensamma regler eller ändrar deras räckvidd. Unionens anslutning till konventionen med avseende på frågor som faller inom dess exklusiva befogenhet påverkar inte medlemsstaternas rättigheter när det gäller ratifikationen av konventionen med avseende på frågor som faller inom deras nationella befogenheter.

(7) I konventionen föreskrivs att den regionala organisationen för ekonomisk integration ska avge en förklaring med angivande av de frågor som regleras i denna konvention och för vilka de tilldelats behörighet genom sina medlemsstater. I konventionen föreskrivs också att förklaringen ska avges vid tidpunkten för undertecknande, ratifikation, godtagande, godkännande eller anslutning. Vid tidpunkten för undertecknandet avgav unionen denna förklaring där den anger sin befogenhet i de frågor som konventionen omfattar.

(8) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar Irland inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Irland.

(9) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark.

(10) Konventionen och den bifogade förklaringen om unionens befogenhet bör godkännas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förenta nationernas konvention om internationell verkan av exekutiva försäljningar av fartyg (*konventionen*) godkänns härmed.

Texten till konventionen åtföljer detta beslut.

Artikel 2

Den bifogade förklaringen om unionens befogenhet godkänns härmed i enlighet med artikel 20.1 i konventionen.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ([5]).

Utfärdat i Luxemburg den 27 april 2026.

På rådets vägnar

M. PANAYIOTOU

Ordförande

([5]) Dagen för konventionens ikraftträdande kommer att offentliggöras av rådets generalsekretariat i *Europeiska unionens officiella tidning*.

BILAGA

Förklaring enligt artikel 18.2 i Förenta nationernas konvention om internationell verkan av exekutiva försäljningar av fartyg (*Pekingkonventionen om exekutiva försäljningar av fartyg*), antagen av Förenta nationernas generalförsamling den 7 december 2022 i New York, om Europeiska unionens befogenhet i de frågor som regleras av den konventionen för vilken medlemsstaterna har överfört sin befogenhet till Europeiska unionen

I artikel 18.1 i Pekingkonventionen om internationell verkan av exekutiva försäljningar av fartyg (*konventionen*) föreskrivs att en regional organisation för ekonomisk integration som består av suveräna stater och som är behörig i vissa frågor som regleras i konventionen får underteckna konventionen. I artikel 18.2 i konventionen föreskrivs att den regionala organisationen för ekonomisk integration i en förklaring ska ange de områden som omfattas av konventionen för vilka medlemsstaterna har tilldelat organisationen befogenhet. Europeiska unionen har beslutat att ingå konventionen och upprepar härmed den förklaring som den gjorde vid undertecknandet den 14 mars 2024.

I den mån de kan påverka gemensamma regler eller ändra räckvidden för de rättsakter som avses i punkterna a och b, är de frågor som regleras av bestämmelser i konventionen, för vilka Europeiska unionens medlemsstater har överfört befogenhet och i vilka Europeiska unionen har exklusiv befogenhet i den mening som avses i artikel 3.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), följande:

a) Artikel 9 i konventionen (*Behörighet att ogiltigförklara och tillfälligt upphäva exekutiv försäljning*) med avseende på behörighetsbestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EUT L 351, 20.12.2012, s. 1).

b) Artikel 4 i konventionen (*Meddelande om exekutiv försäljning*) med avseende på reglerna för delgivning av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur (delgivning av handlingar) i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1784 av den 25 november 2020 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur (EUT L 405, 2.12.2020, s. 40).

Europeiska unionens befogenhet enligt fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och EUF-fördraget är på grund av sin natur under ständig utveckling. Inom ramen för fördragen får behöriga institutioner fatta beslut som fastställer räckvidden av Europeiska unionens befogenhet. Europeiska unionen förbehåller sig därför rätten att ändra denna förklaring i enlighet med sådana beslut; en sådan ändring är dock ingen förutsättning för att unionen ska kunna utöva sin befogenhet i frågor som regleras i konventionen.

Unionen preciserar härmed att konventionen, med avseende på unionens befogenhet, ska tillämpas på medlemsstaternas territorier där EU-fördraget och EUF-fördraget tillämpas i enlighet med artikel 52 i EU-fördraget och enligt de villkor som fastställs i bland annat artikel 355 i EUF-fördraget.